

12.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 grudnia 1933 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. o monopoliu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 53, 60, 62 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopoliu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży, oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 615) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopoliu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 39 skreśla się słowa: „(§ 307 ust. 5)“.

2) W § 42 skreśla się słowa: „(§ 307 ust. 4)“;

w tymże paragrafie dodaje się ust. 2 następującej treści: „Przedsiębiorcy hurtowej sprzedaży monopolowych wyrobów wódczanych i spirytusu na cele domowo-lecznicze, którzy na mocy umów z P. M. S. prowadzić będą tę sprzedaż w określonym w umowie rejonie, opłacają od wszystkich punktów hurtowej sprzedaży monopolowych wyrobów wódczanych i spirytusu na cele domowo-lecznicze, uruchamianych zgodnie z umową w obrębie rejonu, tylko jedną opłatę“.

3) Skreśla się ustęp 2 § 125; ustępy 3 i 4 tego paragrafu otrzymują numerację 2 i 3.

4) W § 162 dodaje się ust. 5 następującej treści:

„Przepisów ust. 1 i 2 niniejszego paragrafu nie stosuje się do wyrobów wódczanych, przeznaczonych na wywóz zagranicę; wyroby te mogą być dowolnej mocy i mogą być nalewane do naczyń o dowolnej pojemności po uprzednim zgłoszeniu tych czynności urzędowi skarbowemu“.

5) W § 174 dodaje się ust. 3-ci następującej treści:

„Spirytus pejsachowy, wyprodukowany z melsu, nalewany do butelek, powinien mieć moc nie niższą od 95%“.

6) § 306 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Sprzedaż napojów alkoholowych dzieli się na:

- a) sprzedaż hurtową,
- b) sprzedaż detaliczną.

Prowadzenie każdej z tych sprzedaży wymaga z wyjątkami, o których mowa w ust. 3 — 6 niniejszego paragrafu oraz w § 317, osobnego zezwolenia władz skarbowych.

2. Przez hurtową sprzedaż napojów alkoholowych, z wyjątkiem napojów winnych, rozumie się sprzedaż tych napojów detalicznym zakładom sprzedaży, przez sprzedaż zaś detaliczną — sprzedaż in-

nym odbiorcom (konsumentom). Cechy hurtowej i detalicznej sprzedaży napojów winnych określają przepisy ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 763).

3. Hurtowa sprzedaż monopolowych wyrobów wódczanych oraz spirytusu na cele domowo-lecznicze przez osoby, prowadzące tę sprzedaż na mocy umów, zawieranych z P. M. S., nie wymaga zezwolenia władz skarbowych.

4. Wytwórnice napojów alkoholowych mogą prowadzić bez osobnego zezwolenia hurtową sprzedaż tych produktów ze składów fabrycznych przy wytwórniach.

5. Osoby uprawnione do prowadzenia hurtowej sprzedaży piwa mogą sprzedawać piwo nie tylko detalicznym zakładom sprzedaży, lecz także i innym odbiorcom, w tych przypadkach jednak w ilości nie mniejszej, niż 10 litrów jednorazowo.

6. Przedsiębiorcy detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych mogą odstępować sobie te napoje.

7. Postanowienia punktów 1, 2, 4 i 6 niniejszego paragrafu mają zastosowanie również do spirytusu na cele domowo-lecznicze oraz spirytusu owocowego i pejsachowego“.

7) § 307 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Zezwolenia na hurtową i detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych wydaje urząd skarbowy oznaczonej osobie fizycznej lub prawnej na ściśle oznaczone miejsce i rodzaj sprzedaży po zasięgnięciu opinii powiatowej władzy administracji ogólnej. Zezwolenia te wydaje się na czas nieograniczony lub na pewien oznaczony okres czasu. Zezwolenia na oznaczony okres czasu mogą być wydawane na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy.

2. Zezwolenia na hurtową sprzedaż napojów alkoholowych dzieli się na:

- a) zezwolenia na hurtową sprzedaż wszelkich napojów alkoholowych, z wyjątkiem wódek monopolowych i spirytusu na cele domowo-lecznicze,
- b) zezwolenia na hurtową sprzedaż wyłącznie napojów winnych i piwa, lub tylko jednego z tych rodzajów napojów.

3. Zezwolenia na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych uprawniają do sprzedaży wszelkich napojów alkoholowych, spirytusu na cele domowo-lecznicze oraz spirytusu owocowego i pejsachowego i mogą być z prawem wyszynku lub bez prawa wyszynku. Zezwolenia na wyszynk uprawniają również do wykonywania sprzedaży wyrobów, o których mowa wyżej, w czasie gdy zakład jest czynny, w naczyniach zamkniętych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

4. Sprzedaż napojów alkoholowych w czasie zabaw i widowisk na okres nie dłuższy, niż 24 godzin, odbywa się na podstawie zezwoleń, które mogą być wydawane w imieniu urzędu skarbowego przez inspektora K. S.“.

8) W § 308 ust. 1 p. e wyrazy „przez okres 3 miesięcy“ zastępuje się wyrazami „przez okres 2 miesięcy“, ponadto zaś w ust. 2 tego paragrafu skreśla się słowa: „(§ 307 ust. 5 p. b)“.

9) § 309 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych mogą być cofnięte:

1. bez wypowiedzenia:

- a) gdy zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności, przewidziane w p. f § 310,
- b) w razie, gdy uprawniony do prowadzenia sprzedaży naruszy postanowienia art. 61 lub § 311 ust. 1 i 314 ust. 1,
- c) w razie niewykonywania sprzedaży przez okres 2 tygodni, o ile urząd skarbowy nie wyraził zgody na czasowe zaprzestanie wykonywania sprzedaży.

2. za 3-miesięcznym wypowiedzeniem — w razie naruszenia przez sprzedawcę postanowień §§ 311 ust. 2, 312, 313, 314 ust. 2 i 3 i 315.

3. bez podania powodów za 12 miesięcznym wypowiedzeniem".

10) W § 310 dodaje się ustęp drugi następującej treści:

„2. Zezwolenie na sprzedaż napojów alkoholowych ulega unieważnieniu w przypadku uzyskania go przez wprowadzenie władzy w błąd skutkiem przedstawienia dowodów, wymaganych do uzyskania takiego zezwolenia, które okazały się nieprawdziwymi”.

11) Ust. 2 § 311 otrzymuje następujące brzmienie:

„Obowiązkiem uprawnionego do sprzedaży napojów alkoholowych jest prowadzenie tej sprzedaży osobiście. Urząd skarbowy może na prośbę uprawnionego zezwolić na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych przez zastępcę, przyczem zatwierdzenie zastępcy może uzależnić od złożenia przez niego deklaracji, iż przyjmuje solidarną odpowiedzialność z uprawnionym za wszelkie należności Skarbu Państwa i P. M. S. z tytułu prowadzenia sprzedaży przez czas zastępstwa. Uprawniony do sprzedaży napojów alkoholowych odpowiada osobiście za naruszenie przez zastępców lub personel pomocniczy przepisów, normujących sprzedaż napojów alkoholowych”.

12) Ustęp 3 § 312 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zakłady detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych z prawem wyszynku nie mogą posiadać spirytusu na cele domowo-lecznicze i spirytusu owocowego lub pejsachowego w naczyniach otwartych, ani sprzedawać tego spirytusu do spożycia na miejscu; zakłady zaś detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych bez prawa wyszynku — nie mogą posiadać w naczyniach otwartych zarówno spirytusu na cele domowo-lecznicze lub spirytusu owocowego i pejsachowego, jak i innych napojów alkoholowych”.

13) Ustęp 5 § 312 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zabrania się przechowywać w zakładach sprzedaży napojów alkoholowych spirytusu i napojów alkoholowych w naczyniach nieposiadających etykiet, wskazujących pochodzenie spirytusu bądź napojów alkoholowych (firmę i siedzibę wytwórni)”.

14) Ustęp 2 § 314 otrzymuje następujące brzmienie:

„Przedsiębiorcy detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych obowiązani są do sprzedaży wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego i do posia-

dania zapasu tych wyrobów w ilości, która według oceny właściwego terytorjalnie urzędu skarbowego jest potrzebna dla zabezpieczenia miejscowego zapotrzebowania”.

15) W § 314 dodaje się ustęp 3-ci następującej treści:

„Przedsiębiorcy detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych, z wyjątkiem zakładów restauracyjnych, uiszczających opłaty patentowe według stawek dla klasy I i II miejscowości, obowiązani są do przyjmowania od konsumentów zwrotnych butelek po wyrobach monopolowych, wypłacania konsumentom za te butelki cen, określanych przez Ministra Skarbu i dostarczania tych butelek P. M. S. do punktów przez niego wskazanych; za czynności te przedsiębiorcy detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych otrzymywać będą od P. M. S. oprócz zwrotu cen wypłaconych za dostarczone P. M. S. butelki, prowizję ustalaną przez Ministra Skarbu. Ceny, które mają być wypłacane przez detalicznych sprzedawców konsumentom za przyjmowane zwrotne butelki, prowizję dla sprzedawców za skup tych butelek, oraz warunki, którym odpowiadać mają skupywane dla P. M. S. zwrotne butelki, ustalać będzie Minister Skarbu w drodze osobnych zarządzeń, ogłaszanych w „Monitorze Polskim”.

16) § 316 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Piwo może być nalewane do butelek poza browarem w hurtowych miejscach sprzedaży; przy rozlewie nie wolno mieszać piw różnych gatunków, ani piw pochodzących z różnych browarów, ani dodawać lub dolewać czegokolwiek. Butelki mają być zaopatrzone w etykiety, na których obok firmy browaru ma być umieszczony napis z firmą i adresem rozlewni.

2. Urząd Skarbowy może zezwolić na butelkowanie piwa przy zachowaniu warunków, o których mowa w ustępie poprzednim, również w detalicznych miejscach sprzedaży po sprawdzeniu, czy pomieszczenie, przeznaczone na rozlew piwa do butelek, jest odpowiednie. Zezwolenia takie będą wydawane na czas nieograniczony z zastrzeżeniem prawa odwołania bez odszkodowania w każdym czasie, przyczem może być przyznany termin likwidacyjny do 4 tygodni.

3. Przedsiębiorcy, prowadzącemu wyszynk piwa nie wolno mieszać piwa z napojami, naśladowającymi piwo (napoje słodowe i t. p.) nieopłacającymi podatku spożywczego na mocy przepisów ustawy o opodatkowaniu piwa. Na każdym kurku rozlewowym przedsiębiorca obowiązany jest niezależnie od cennika na bufecie, o którym mowa w § 315, umieścić widoczny dla spożywczy napis, zawierający określenie jakości piwa (porter, jasne, słodowe i t. p.), nazwę browaru i cenę szklanki z podaniem jej pojemności, zaś w pomieszczeniach, w których niema aparatu wyszynkowego lub aparat jest dla spożywczy niewidoczny, napis ma być umieszczony na innym widocznym miejscu.

4. W przedsiębiorstwach sprzedaży detalicznej nie wolno zbywać ani też podawać piwa w butelkach, pozbawionych etykiet lub innych widocznych znaków, które wskazują gatunek piwa (pełne, dubel-

towe, mocne), jego jakość (porter, jasne, słodowe i t. p.), pochodzenie i ewentualnie miejsce rozlewu”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze, z wyjątkiem postanowień § 1 p. 15, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Postanowienia § 1 p. 15 wchodzi w życie od dnia 1 kwietnia 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*